

Anděla svého, kterýž by mne chráníl
a proti ďáblu i zlým lidem bráníl;
dejž mi v prácech svých i v každém konání,
dobré vnuknutí, štěstí, požehnání.

Abych i Tobě i bližnímu Svému
služiti mohl ke všemu dobrému,
jako Abrahám, Tobiáš a jiní
ježto anděl Tvůj sprovázél jím syny.

Všecky, jenž by mi chtěli ublížiti,
Svú božskou mocí rač v uzdu pojíti,
jako Ezaua, kterýž bratra svého
měl v nenávisti a chtěl zkaziti ho.

I já, můj Pane, nespustím se Tebe,
až mi také dáš požehnání z nebe;
buď že sem v poli, na horách neb v městě,
aneb kdekoli, i na téjto cestě.

Rač mně sem i tam šťastně sprovoditi,
smrť zlú a náhlú ode mne vzdáliti,
zradu, zvěř, oheň neb neznámé vody,
o nechť mi žádný neprinese škody.

Pane, Ty všechno způsobiti můžeš,
a proto věřím, že i mně spomožeš.
Pavel svatý na cestách mnoho zkusil,
však vždy pomoc Tvú velebiti musí.

Zachovej také mé domácí milé
od škod zármutku a nešťasných chvílí.
Učiň to, Otče, pro Syna milého
Ježíše Krista, Spasitele mého*).

10. Písně za déšť a za pohodu.

962.

Z Velké.



Bo - že A - bra - há - mů, krá - li pa - ne pá - nů,

*) Jako naši předkové všecky své práce a všechna konání modlitbou a zbožným zpěvem posvěcovali, tak i na cestu z domu se vydávající pěli písně, jako jsou čís. 960 a 961. Písně tyto jakož i čís. 958 a 959 zpívávají se nyní, když se průvod svatební ubírá do kostela.